

AIGUJA FORTS

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 céntims

:: TIPUS DE FESTA MAJOR ::

EL JOVE MALGASTADOR

LA FORASTERA

L'EMBUSTERU

LA QUE NO N'HA DEIXAT CAP

EL MÚSIC

L'ESCEPTIC

MAX

DE LES PETITES MARA VILLEES GIRONINES - - -

LA FESTA DEL MERCADAL

Un mes avans, després de sopar, els veïns ja preparaven la festa i l'animosa jovenalla anava retallant llargues tires de paper de color, que a la vigília tenia que onejar en rissats serrells de banda a banda del carrer, portant una nota d'alegria an el barri tranquil com una verge en plê reculliment.

La plaça humil prò neta, ofereix un bonic cop d'efecte. Tirallongues de paper, verdes garlandes, fanalets de color cimbregant inquietos. Un cromó de Sta. Susagna, de juvenil bellesa, presideix la dansa, en testimoni de santes recordances, de velles tradicions populars.

¡Oh el matí solemne, d'aire diàfan i de claror de cel! Oh l'hora del ofici!

La musica toca un animat pas-doble que obra balcones i portes, i apareixen els rostres satisfets dels veïns. Allí el menestral feiner, el botiguer pacífic, en mànegues de camisa i amb la cadena de les grans festivitats, penjant majestuosa. Allí la mestressa endressada cobrint el seu còs abultat, per un provisional matiner blanquíssim. Allí la dolça fadrina que surt a mig pentinar esperant l'èxit del trajo que reposa sobre'l llit.

La musica ja s'acosta. . . . . Devant els pabor-des i pabordeuses. Ells amb coll planxat; amb nova i flamant *americana*, que contrasta amb la blancor dels pantalons; amb un gran clavell que'n el trau se bada desesperadament; amb un fi mocador de seda, d'un verd encés. Elles de cabell rissat, lluentes sabates d'oscària de xarol, mitjes transparents cubrint la cama ferrenya, vestits de gust variat, amb adornos i grans llaços. ¡Quin goig que fan! Tothom tira unes monedes en la borsa, que presenten amb un somriure.

Després de la musica, vé la representació del veinat. Allí hi hà lo més lluit. L'hostalera amable, la festiva carnicera, la bagulaire entussiasta i organitzadora; allí el paleta i el cadiraire i el peroler. Les nenes i nens lluint marineres i bandes. Tot riu, tothom vessa alegria.

L'ofici, les sardanes, el ball al aire lliure. Tot enclou les delícies de la joventut, amb reminis-

El barri vibra endiumenjat

Un mes avans, després de sopar, els veïns ja prepara-

cències de costums, i tradicions, per desgracia oblidades.

La festa del Mercadal es un poema massa intens per unes poques ratlles.

JHOT-FLICK.

D' AQUI MATEIX Lo qu'anem a contar, va passar bon temps

enrera; no per aixó es menys interessant ni ve menys a tom, perquè es un *dato* historic i ben historic que fora llástima que passés desapercbut pels futurs historiadors de la nostra immortalíssima ciutat.

S'estava bastint la sala d'«Athenea;» está dit amb aixó, qu'alló era un tragí continuat i un mai parar de les anades i vingudes de tota l'*intel·lectualitat* gironina i de tots els que sense esser intellectuals, en feien cara o volien fer-ne.

Un dels més constants inspeccionadors de les obres i més fervents admiradors del decorat de la sala i més interessats en que aquelles es portessin a cap, pel desig de *fer art* a Girona i pel compte que li tenia, era el nostre mai prou admirat *microbi higienista* doctor Furest, dil·lectíssim amic nostre i entussiasta acerrim de la nostra Revista. Ell, els ratos que la seva clínica i els seus llibres de cavalleries sempre alabats i mai compresos li deixaven lliures, se'ls passava enters i entretinguts dintre el nou local, preguntant a tothom la seva opinió i explicant a qui se li posava a tret, les ventatges que la nova societat havia de reportar necessàriament a la apática ciutat tant desagraida, refinant el seu gust i fins corretgint les seves innombrables faltes d'higiene i *ornato*. Era tant l'entusiasme qu'ell sentia per la bona feina que necessàriament havia de fer—an el seu modo de veurer—la allavors naixenta entitat, que, portat pels seus somnis higienistes, li semblava que d'aquella feta, fins les criatures havien de creixer més grasses i els habitants de Girona tenir més salut.

Entre els molts curiosos qu'ara un ara l'altre anaven visitant les obres, se conta que s'en hi contava, no com a curios, sinó com a critic ben entés i coneixedor de la materia, un poeta gironí molt amic d'una lletra que no's pronuncia.

Aquest, després de repassar el local pam a pam i d'haver-ho inspeccionat ben be tot per dintre i per fora, va fer-hi—com no?—una objecció: hi trobava quelcom que no l'hi agradava pron. I no era precisament la calitat de les rejoles ni el dibuix del mosaic, lo que no l'hi *anava prou bé*, no; lo qu'hi trobava a faltar era més digne de qu'ell s'en adonés: era falta de condicions acústiques, —una *bad·da* bestial, brutal, imperdonable, horrible—deia ell—de l'encarregat d'aquestes obres: aixó, a Barcelona no's toleraria!—

Sentir-ho el doctor Furest i contestarli enfurismat i demostrarli lo contrari, va esser tot hu-

—Que diu are, desgraciat? falta de condicions acústiques? ja sab que vol dir «condicions acústiques»? no es pas res de la vista, no, no confongui! Ja s'ho ha mirat bé? Si precisament es una de les coses que s'han tingut mes en compte, millor dit, la primera cosa que s'ha procurat, per a que aquest local respongués a un dels seus fins principals, com es el de fer sentir al public música bona, música escullida! No faltaba més, si aixó de les bones condicions acústiques per a un edifici aixís, es una cosa tant important com la gimnasia respiratoria per a l'home!

Ja veurá, fassi la prova; posis vosté en el lloc més apartat que trovi en el saló; jo'm posaré en l'extrem oposat i veurá com parlant en veu baixa, me sentirá perfectament de tot.

I se conta qu'el doctor Furest, posantse al bell mig del saló i fent bocina amb les mans, va cridar amb tota la força d'aquella bella veu de tenor que Deu li ha donat:

—Quants sacs de ciment ha venut, avui? . . .

X.

LA NOSTRA DÉCIMA

Marietes, Mariones,
ratolins dels nostres cors,
escolteu la serenada
que us dediquen «AGUA-FORTS».
Avui que es el vostre dia,
avui que es el vostre sant,
avui qu'os vindrán missives
dels amics i de l'aimat;
avui que'n Pepet Floreta
vos dirá que está mig fos
per les vostres curvilínies
o per vostre formosor;
avui que'n Jaumet Piropo,
aquell jove tan galán,
escriurá dins la tarjeta
«te mereces un Sultán»;
avui que'n Joan Elogi
blincarà la ploma d'or
i us dirá que, per un día,
ja pot apagar-se'l sol,
en Garrau, que es *poca-pena*,
pro tranquil fins allá dalt,
no vol que passeu la festa
sens la décima que us cal,
i per xó deixant la *llauna*
i els *embuts* en un recó,
vé, i us diu amb el nom propi
i el de *vostre* Redacció:
Felicitats, bella Culla;
Bosacoma, per molts anys
continuí l'hermosura
que tant i tant ens atrau;
salut, caríssima Freixas;
molt bon día, gaia Bosch,
que Deu vulgui conservar-vos
vostre esser com un tresor;
desitjem, bonica Perez,
que aquest jorn vos sia grat,

i a l'Amic, ben perdurable
i tan bell com vostre faç;
noble Armet, vulgui la joia
enrotllar-vos de per tot;
que us curulli de gaubança
la Verge, dolça Masó;
cara Bacs, el gust seria
per nosaltres desitjat,
si feliça vos vegessim,
com també an a la Pinsac;
que la festa us sia alegre,
gentilíssima Carbó;
lo mateix en Max desitja,
i nosaltres, per la Bosch;
formosíssima Pujades,
delitosa Casagrán,
que vos sia la diada
com l'esclat de vostres anys;
Argemí, voldriem dar-vos
per eix día, aixís . . . quelcom
que fos com sou, ben festiva. . . . .
ah, si, un pomell de flors;
i a vosaltres, joganeres,
la Larrouse i l'Audouard,
que podriem oferir-vos
més que un jorn ben recreat?;
passeu-les com cada día
les sol passà'l rossinol.
(pro no us lleveu pas tant d'hora,)
moníssimes Puig i Font;
a la galana Martí,
com a l'altra que es diu Valls,
una jornada tan llarga
com un día sense pà;
ben rublert de poesia
i també de presents bons
desitjem an a la Viñas
i també a la Castelló;

que es comenci amb alegria
i s'acabi millor encar,
aixó volem, gentil Olmo,
aixó volem, flonja Sais;
per *in eternum* imperi,
Caballé, el vostre sant jorn,
i cofoi vos i la Roura,
el goseu amb abundó.
I an aquest estol de ninfes
i crisálides, tan gran,
envejades per la Venus
que, segur, ens hem oblidat,
per totes toquem la lira,
per totes canta aquest chor,
per totes la caramella
ens ix igualment del cor.
Aixís dons, pulcres Maries,
visca la tranquil·litat!
rieu, canteu, feu barrila,
per nosaltres, aprobat.
Si vos falta companyia
per que tot vaigi enrenou,
vos enviarém mig Ola,
que, creieu que ja n'hi ha prou.
I per cert, are'm demana
si li vull posà'l final
una copla qu'ell n'ha feta,
(no pas per res, la vritat)
diu que es pot cantà amb musica
d'aquella que sab tothom,
i, reiets, si m'ho demanen. . . . .
jo no tinc pas mai un no. . . . .

*Oh! Maries, prendes nostres,
oh! consols dels cors mortals,
convideu-nos i alegreu-nos
a la taula amb bon champany.*

GARRAU.

- - - - DES DE LES TRINXERES - - - -

LEGIDORS: Un servidor de vostés, Pepet Tarrades i Mosaic, fabricant de xocolates, ha d'agrair publicament les mostres d'afecte que abans de marxar, se li han donat i particularment i d'una manera efussiva, als admiradors que amb cigaretes, xerès i xampany han obsequiat la meua persona que no per tractarse de mi s'ha de deixar de reconèixer que es una eminència dintre la literatura contemporània.

I deixant la salutació anem al gra i fora palla, que es com si diguessim *la madre del cordero*.

* * *

Port-Bou...! Canvi de moneda...! (Jo no sè si canvia la pesseta el que's mareja o's mareja el que canvia la pesseta) Truites a la francesa! Va! vaig pensar; ja's comença a sentir l'influència de la Nació veina.

Cerbère! Ai! va ferme el cor, ja't trobes a Europa i el sol pensar que Europa somreia de veurem, vaig sentir una esgarrifança de plaer, em va venir pell de gallina. Era al mon! Havía arribat en terra civilitzada! Visca Europa! Visca! Visca!

Nois, semblo un Tartari: trajo de campanya, bandes, berret anglés, prismatic. En aquest moment arriba el Gran Isaias que li había escapat el tren; ve a trobarme amb aereoplá.—D'on vens, bordegás?—Mira que n'es de gran el mon! i m'ensenya el Bleriot en que ha vingut. *Bravo!*,

estás llest?—Si home; ja podem anar-hi—anem-hi dons i depressa!

Aixís, Mr. Menfum (qui ens acompanya per ordre superior) el gran Isaias i un servidor pujem al aereoplá i cap a les trinxeres s'ha dit. Quina sensació! Aquella pujada, aquell deixar la terra i corre darrera els ocells i aquell ai que'm ve *basca*. Quin panorama més magnífic. Alló es el *acabose* i el *somatose*! Tot l'espai está ple de aereoplans, biplans, dirigibles i altres animals no menys volatils i aquatics. Es el *sursum corda* dels sigles futurs i veniders.

Quan més entusiasmats estavem d'aquella cosa tan brutal (ara que dic brutal: Apa Sorribas; en que se sembla aquell panorama amb les óperes de Wagner! Apa *hombra*, si t'ho he dit abans... *En que son brutales!!!*) ve una doble sensació que ens espanta. El nostre aereoplá va de dret a un dirigible, es fica dins i surt per l'altra costat; se sent una explosió esgarrifosa i tothom cau a abaix. L'Isaias, s'ens desmaia, Mr. Menfum queda parat i el cronista cumplint el seu deber vinga fer informació, en actitud alegre, inmutable, paralitic! Refets del surt, ens en anem cap a baix per veure si s'han fet mal. Per sort hi havia un riu i no s'han trencat res; tothom neda. Hurra! Visqui!

Abaix ens enteren que ha arribat a Girona en *Tiago*, l'home més célebre de l'humanitat. Doneuli recorts.

Falten pocs kilometres per a arribar a les trinxeres. El correu surt aviat i no seriem a temps per aquesta lletra. Aixís en el número vinent enviarem el *relato verídico y emocionante de la gran guerra, descrito por el sabio cronista* que els envia desde aquesta terra una salutació de les que son sincéres.

V.º B.º
El Gran Isaias

Pepet Tarrades Mosaic
(fabricant de xocolata)

Firmado
Mr. Menfum.

Font de beutat que brolla cristallina,
com l'aigua d'entre penyes regalada,
n'es vostre esguard, d'una ànima infantina,
i vostre cor, de verge immaculada.

Teniu els llavis curulls d'una metzina
que n'ubriaga amb joia apassionada;
n'es vostre encant, en l'hora matutina,
el primer raig de sol que don l'aubada.

Cimbreja vostre cos ben agilment,
marcant amb el seu ritme dolç accent,
preludi venturós de tendres dies.

De cada estel de la blavosa nit,
devallen d'aimadors, nombre infinit,
resant-vos oracions, cantant-vos melodies.

NOSTRES

ELICIANIS

UNA respectable senyora de la aristocràcia rancia de Girona, està assentada a càn Norat amb uns quants amics castellans.

—*Botonas, botonas!*— crida an aquell baillet que sembla un soldat de cuota.

I el noi no s'hi vol entendre.

—*Botonas!*— repeteix, i el noi vinga fer el sort.

Fins qu'un dels amics li diu:—*Verá V. llámele por su nombre (fulano) y responderá enseguida.*

—*Oh! yo li llamaba botonas porqué me pensaba que era su nombra!*

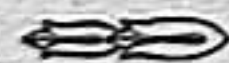

NOSALTRES, que no tenim intenció d'ofendre mai a ningú, ens hem vist poc menys qu'insultats per una

simpática llegidora nostre, qui ens recrimina l'haver publicat en el nostre nombre passat unes cartes intimes d'una parella ex-enamorada qui's donava els passaports mutuament.

Apreciem massa a la simpática ofesa per a que ens haguem d'enfadar-nos pels *requiebros* qu'ens dirigeix; amb tot i aixó, hem de contestar-li que no varem tenir inconvenient en publicar aquelles cartes, perquè el fet era ja públic, i no descobriem cap secret, publicant-les.

I en quant a la reclamació qu'ens 'á de les mateixes, sentim no poguer complaurer-la, perquè lo que nosaltres tenim no son més qu'unas copies; els originals, ja deuen haver sigut cremats i les cendres ben esventades.

Atotes les Maries, Marietes, *Asuncions* i *Asumptes* que celebren el seu Sant avui, les felicitem ben afectuosament des d'aquestes pàgines, en l'impossibilitat de fer una *décima* per a cada una, com havíem projectat.

El nostre intrepid *Garrau* no s'en ha pogut estar i ha hagut de felicitarles amb una *décima colectiva*. Va per a totes; aixó vol dir que les que no hi siguin, se donguin per felicitades.

DESPRES d'una curia ausencia, podem tornar a admirar aquella magnífica *Carmen*, la franceseta d'ulls negrissims i somniadors.

Nosaltres l'anyoravem a la hermosa *Carmen*; pero més que nosaltres, l'anyorava un bon company nostre, germanófil fins al moll de l'os, qui está a punt de renunciar als seus entusiasmes i de declarar-se francament francofil en obsequi a l'espléndida dameta d'ulls negrissims i llavis rojos.

AVUI es a una bellesa modesta com la viola a qu'volem fer honor; a una *Anita riallera* i simpática qui sab de llums i contrallums, de clixés i mitjes tintes, qui riu com un infant i saiuda afectuosament als bons amics.

Signi aquest potin una salutació ben entussiasta i una prova de la nostra admiració.

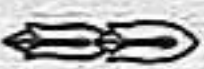

AQUELL dia de la festa del Pont, ja l'hi deien les seves amigues a la ex-uberant *María*, que no era prudent baixar fins al riu; però ella enjogassada i temeraria, sense fer cas dels avisos, va fer passar la seva i ho va ben pagar. Sort que al istiu ja hi fa bó mullar-se: se va més fresc.

Veritat, *María*!

LES balladores aristocràtiques (de la relativa aristocràcia gironina) han sentat plaça de mestres de sardanes. Tots els *bizarros* arribats de fresc aprenen en la seva escola. La blincadissa *Teodora* ja n'ha ensenyat dos; pero, qu'ens permeti una petita observació: per a ensenyar a un qui no ha vist mai sardanes, lo millor es anar poc a poc. Trovem que salta massa la entramaliada *Teodora*; i els altres, es clar, no poden seguir!

AQUEST dia, tot ballant sardanes s'anava comentant el perque el jovent espera tant en anar a posarse a la ma de les nostres amades. I aixó es comentava en una rodona d'espléndides jovenetes que si l'una era plat exquisit, de la del costat més val no parlarne perque el cap ens rodaria.

Mentres aixis, un jove que es dels que sempre espera anar-hi en l'ultim contrapunt, va atansar-s'hi i una d'elles, de les més espavillades va dirli amb to irònic:

— Jo de vosté, jove, esperaria que haguessin acabat.

El jove aquell va quedar com veient visions; sort que la dameta valia la pena i van haber-hi explicacions...

Cuidadó jovent, que tot es el començar de les coses.....!

ELL es un bon amic nostre i metge novell qui te la clínica molt aprop de Girona: simpático i campetxano, estima la nostra ciutat i li plau venir'hi sovint.

Ella, flor deliciosa cullida en la vall de *Vianya*, te tot el perfúm d'una flor boscatana i tota l'elegancia de dameta ciutadana.

Sovint discretejen per la nostra *Rambla* i ens plau veurels entretinguts en deliciós col·loqui.

AIGUA-FORTS

DIARI

Día 30: Cauen quatre gotes justes per a treurer la pols dels carrers, i estalviar feina a la *Brigada Municipal*. A la casa gran, fan concell de familia, i la *Casagran* está moníssima.

Día 31: El gran *Max* marxa a Sant Feliu: *apa buenas*; sabem positivament que les *Maries* queden molt tristes; marxa a *Caldetas* la familia *Pla*, marxa a *Tordera* en *Venturita*, marxa... d'en *Pere Camps*. Arriba la princesa *Mikaki* i no debuta per haver perdut un bulto indispensable; en que quedem? i dons alló de les *cien ies ocultes* per a quan ho fa servir?

Día 1: En *Federico* estrena un llampant *kaki*. Hem rebut la visita del Dr. *Furest* qui ens convida per a anar a *S. Pol*: gracies, ja vindrem. *Agarrau*, en l'espaiós local del carrer del *Carme*. La *Carlota* va a festa al Pont tota empolainada. Marxa a *S. Hilari la Paca Almeda*. Els cines sense ningú: encare hi ha seny.

Día 2: Malgrat la forta calor, en *Xicu*, amb sabates blanques, cap nu i camisa de moda, marxa a *idem* que dista 34 klms. de *Bagur*. Diada de les *Angeletes*. Celebren el Sant la *Sra. Sorribàs* i la seva exquisida filla: felicitats! A la nit il·luminacions a la *veneciana* en els jardins del General: al carrer del *Carme*, il·luminacions a la *garrigada*.

Día 3: Marxen a *Llansá les Perez* i en *Ricard*. Ai *Siseta* que tris-tres-tras! arriba de la seva excursió per Espanya la aristocrática i opulenta argentera *Carme Gaspar*. Benvinguda.

Día 4: Arriba en *Casamor*, arriba en *Tiago Rusiñol*, arriba a esser insoportable la mala olor que fa l'orinador de la *Rambla*.

Día 5: *Santa Niebas*; amb tot i aixó la calor pica. *AIGUA-FORTS* i en *Ola* particularment desitjen a l'helénica *Neus* moltes felicitats.

Día 6: Arriyen de Sant Feliu en Ibran i en Culla: aquest tan aviat es aquí, com allà com a-cullá, Marxa a la ciutat de les ganxones la nostra Maria Martí. Comedia a cà la Vila i sardanes a la plaça del Vi.

Día 7: En Tiago i en Papet van de tronc. Les modistes d'un conegut taller van als Angels i tiren pedres al *suoli*. Quants anys han de trigar?

Día 8: Hem vist a un popular *pedicuro* que portava un berret com un *kisk* prussià: veiam si li surt un ull de poll! Fa molta calor. La Maria i la Quimeta estrenen un trajo. Delicioses!

Día 9: Faixina de la festa de les Ballesteries en Boix no'ns ha convidat... gracies, qu'aprofiti... no quedariem pas... i ara! no en fem de compliments... vols callar! En canvi en Gomez ens ha donat un *lunc*; el *champagne* hi anave a *ch*... dojo!

Día 10: Es dimarts, i el dimarts pels seus passats la vella no fila.

Día 11: Santa Susagna del barri del Mer... cadal; renoi quina festassa! ofici amb sermó per un canonge, llevant de taula, dinar d'oca amb mel i *relleno* de peres, sardanes per tot arreu, ball al Teatre i al aire lliure, tot está que bufa. Al punt de les vuit del vespre, en *Papitu* estava *pellando la pava* en una rexa molt poética: ella es la... no ho endevinen? no? dons no será pas indiscret el seu afm.

OLA.

PREGUEM al Sr. Coll tingui la bondat de manar a qui sigui, que de tant en tant vagin una mica a passeig cap al Pont de la Barca, que hi ha força que vigilar i m'és qu'evitar. Potser aixís posarien una mica a rotllo a uns quants *frescales* que... vaja, que van una mica massa a la fresca!

I la veritat, per calor que fassi i per despreocupat que se sigui, no está bé. Al menys un mal *taparrabos*!

VIVIM en un poble de cent ànimes o en una capita de provincia?

Es que no hi han ordenances municipals per a complir, o que hi han municipals que no fan complir les ordenances?

Es que sembla talment que no hi hagi res de tot aixó en aquesta desgraciada Girona!

A cualsevol hora, de nit i de dia, cau aigua dels balcons, amb perill de pendre una duxa inesperada; a cualsevol hora, sense miraments ni romanços, es-

combren els balcons i espolsen les estores i vos posen com nous i vos deixen... tot lo que'ls hi sobra.

Per Deu, senyor Coll, que no hi tenim cap culpa en no poguer fugir de Girona!

A la taquilla d'un poble de marina, un jove foraster, acompanyat d'un del poble, pren bitllet:

—Un bitllet per a Sils!

El jove *natural* s'acosta a la taquilla i crida al *quefe*:

—No li cobri, sent?

—Estás de broma—diu l'altre—Dónguimel de segona.

ELS nostres caixistes també saben fer xistos: xistos d'aquells espontanis que si vos trobeu a punt vos fan riure, pero que si vos trobeu malhumorats... els pegariau.

Avans d'ahir, precisament, un dels nostres innombrables redactors, (perqué a casa nostre soms tants, que ni ho sabem, quants) al donar a un caixista una mica d'original per a compondre, se li va escapar entre mig de les cuartilles, un bitllet de cinquanta pesetes (no es broma, no!) I el caixista, amb tota la naturalitat l'hi va dir:

—Si t'es igual, en lloc de compondrel, el distribuiré, que't sembla?

No 'ls hi fa gracia? Dons a mi sí!

EL Gran Samuel se va indisposar (nosaltres ens pensem qu'es *canguelo*) i no va poguer marxar cap a les trinxeres com havíem anunciat en el número passat.

En lloc d'ell, hi ha anat el no menys Gran *Isaias* qui amb tot i la seva llargada, es ben valent, encare que no ho sembli.

JA sabem que la temporada s'ho porta, que la calor ja preta de valent i que l'un, a casa en manigues de camisa, l'altra a pagés, l'altra a marina es lo millor i lo més practic «to be or not to be».

Peró, ser o no ser que diuen els anglesos i nosaltres repetim encarant-nos amb els concellers, de la *Girona immortal*:

S'acosta el primer d'Octubre i l'escola de *Belles Arts* ja's farà; s'acosten fires i el teatre ja s'arreglará a última hora i les festes també s'organitzarán amb vuit dies per a no trencar la tradicionalitat gironina que es el *ja ho farem*!

Entesos, senyors concellers? Es qüestió de no fer l'orni!

Redacció i Administració: Rambla, 29, ters, primer

IMPRESA DALMÁU CARLES & COMP.-GIRONA

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

Alfred Ferrer**SASTRE-MODISTO**L'ULTIMA PARAULA EN MO-
DES, TANT PER A SENYOR
COM PER A SENYORAPlaça del Bell lloc 2, 1.ª**Raimonda Creuhet**Berrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

Drogueria d'en
Victor Sarquella

Aparells de tots sistemes

Detectives des de 6 Pesetes

Material fotogràfic KODAK i AGFA

Marcís Martí Crayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

**L' ANIS MILLOR
ELS VERMOUTHS MES
GUSTOSOS SON
ELS MARCA****UNIVERSO**

Demaneu-lo a tot arreu

**Confiteria
NEGRE**El *rendez-vous* de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA

Perruqueria higiènica

PERE GRANÉS

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral

KIOSK DE LA DEVESA Es serveixen tota classe
de refrescs, licors i pastes.Els dies de festa. **SANWICH**

Bones calitats.--Preus economics

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

FARMACIA I
PERFUMERIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI